KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 24.10.2007
KOM(2007) 452 v konečném znění

ŠESTÁ ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

o uplatňování směrnice 89/552/EHS „Televize bez hranic“

ŠESTÁ ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

o uplatňování směrnice 89/552/EHS „Televize bez hranic“

OBSAH

ŠESTÁ ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ o uplatňování směrnice 89/552/EHS „Televize bez hranic“ 2

1. Úvod 3

1.1. Souvislosti vzniku této zprávy 3

1.2. Rozvoj televizního trhu v Evropě 3

2. Uplatňování směrnice 4

2.1. Pravomoc (článek 2) 4

2.2. Události zásadního společenského významu (článek 3a) 5

2.3. Podpora distribuce a výroby televizních pořadů (články 4 a 5) 6

2.4. Uplatňování pravidel pro reklamu (články 10 až 20) 6

2.5. Ochrana dětí a mladistvých a veřejný pořádek (články 2a, 22 a 22a) 7

2.6. Koordinace vnitrostátních orgánů a Komise 7

3. Návrh směrnice o audiovizuálních mediálních službách (AVMS) 8

4. Mezinárodní aspekty 9

4.1. Rozšíření – vyhlídky 9

4.2. Mezinárodní rámec pro kulturní rozmanitost 9

4.3. Spolupráce s Radou Evropy 10

5. Závěr 10

1. ÚVOD

1.1. Souvislosti vzniku této zprávy

Tímto sdělením, a v souladu s článkem 26 směrnice 89/552/EHS[1], ve znění směrnice 97/36/ES[2] (směrnice „Televize bez hranic“, dále jen „směrnice“), Komise předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru šestou zprávu o uplatňování této směrnice. Zpráva se zabývá uplatňováním směrnice v období 2005–2006.

Hlavním cílem této zprávy je popsat a analyzovat důležité skutečnosti týkající se uplatňování směrnice během referenčního období[3]. Vzhledem k tomu, že Komise přijala návrh na modernizaci směrnice, bude se tato zpráva zabývat také posledním vývojem situace kolem tohoto legislativního návrhu, který je v současné době projednáván Radou a Parlamentem v rámci postupu spolurozhodování[4].

1.2. Rozvoj televizního trhu v Evropě

Televizní trh se musel v posledních letech vypořádat s řadou ekonomických i technologických otázek. Tradiční finanční toky, jako jsou licenční poplatky a reklama, jsou stabilním zdrojem příjmů a odvětví vysílání tak mohlo v důsledku další diverzifikace zdrojů příjmů související se zvyšováním počtu služeb zlepšovat své celkové hospodářské výsledky, měřeno obratem (celkové čisté výnosy rozhlasových/televizních společností dosáhly v roce 2004 zhruba 72,8 miliard EUR, ve srovnání s rokem 2003 tedy došlo ke zvýšení o 7,9 %[5]). Tento trend však nezabránil koncentraci provozovatelů v určitých oblastech, jako je placená televize, kde podmínky podnikání v mnoha případech neumožnily současnou existenci několika provozovatelů na jednotlivých vnitrostátních trzích.

Rozvoj digitálního televizního vysílání a v poslední době také IPTV a ostatních forem vysílání obsahu on-line vyvolal další změny v oblasti vysílání, kde v současnosti dochází k rozšiřování služeb v nebývalém rozsahu. Technologický rozvoj bude pochopitelně ovlivňovat celé odvětví i v příštích letech, kdy dojde ke zvýšení konkurence nejen v rámci odvětví, ale i v důsledku vstupu nových subjektů na trh. V současné době však není možné předpovědět, pro který způsob podnikání budou měnící se technické podmínky nejvýhodnější. V každém případě Komise stanovila jako orientační termín pro ukončení analogového vysílání rok 2012[6].

---

1 Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23.
2 Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60.
3 Navazuje na pátou zprávu o uplatňování (KOM(2006) 49 v konečném znění).
4 Bližší informace o modernizaci směrnice viz: http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.
5 Evropská audiovizuální observatoř, Ročenka 2006.
6 Sdělení ze dne 24. května 2005, KOM(2005) 204 v konečném znění.

Počet služeb dostupných v rozšířeném Společenství v polovině roku 2006 předčil očekávání. Kromě 122 celostátních analogových kanálů bylo na četných platformách (kabel, satelit, pozemní vysílače, IPTV) dostupných přibližně 1335 digitálních kanálů[7]. Řada jich byla zaměřena na trh jiného členského státu nebo byla vysílána ze zemí mimo Unii. V polovině roku 2006 bylo takových kanálů 370[8]. Kromě kanálů, které jsou dostupné na národní nebo nadnárodní úrovni, existuje podle odhadů přibližně 3000 regionálních kanálů[9].

I přes nárůst nabídky a její diverzifikaci zatím u diváků obecně nedošlo k zásadní změně sledovacích návyků. Divácká obec se zjevně více roztříštila, protože část diváků přešla na nové digitální kanály. K dlouho předpokládanému zkrácení doby strávené sledováním televize v důsledku rozšíření internetu však nedošlo. Ve srovnání s rokem 2004 se v roce 2005 v některých zemích doba strávená sledováním televize prodloužila (Belgie, Francie, Irsko, Polsko). Maďarsko zůstává zemí s nejvyšší mírou sledovanosti (265 minut/den), zatímco nejméně času tráví sledováním televize diváci v Dánsku (153 minut/den).

2. UPLATŇOVÁNÍ SMĚRNICE

2.1. Pravomoc (článek 2)

Základem směrnice je zásada země původu. V souladu s touto zásadou se služby, které vyhovují zákonům země, v níž jsou jejich poskytovatelé usazeni, mohou volně šířit v rámci vnitřního trhu Společenství. Čl. 2a odst. 2 směrnice však členským státům umožňuje uplatnit výjimku z čl. 2a odst. 1, pokud televizní vysílání pocházející z jiného členského státu zjevně a vážně porušuje ustanovení čl. 22 odst. 1 nebo 2 nebo článku 22a.

Vláda Spojeného království toto ustanovení použila, když dne 20. prosince 2004 oznámila Komisi, že hodlá zakázat televizní službu známou pod názvem „Extasi TV“. Důvodem bylo, že dotyčná televizní služba zjevně a vážně porušila článek 22 směrnice. Služba byla vysílána prostřednictvím družicových přenosových zařízení umístěných ve Španělsku, ale programová skladba byla sestavována a vytvářena televizí Digital World Television (DWT) se sídlem v Itálii. Zde nebylo jasné, který členský stát – Itálie nebo Španělsko – má soudní pravomoc nad tímto subjektem televizního vysílání.

Spojené království splnilo všechny požadavky ohledně konzultací a k porušování docházelo stále. Dopisem ze dne 9. února 2005 Spojené království oznámilo Komisi, že v souladu s § 177 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání z roku 1990 (Broadcasting Act 1990) bylo vydáno nařízení, jehož smyslem je učinit nezákonnými určité kroky, které jsou nezbytné k úspěšnému přijímání dotyčné služby ve Spojeném království. Dne

---

7 Evropská audiovizuální observatoř, Ročenka 2006.
8 Evropská audiovizuální observatoř, Ročenka 2006.
9 Evropská audiovizuální observatoř, Ročenka 2006.

11. července 2005 Komise rozhodla v souladu s čl. 2a odst. 2 směrnice[10], že opatření přijatá Spojeným královstvím jsou slučitelná s právem Společenství.

Podobné problémy se objevily při rozhodování o příslušné pravomoci pro služby RTL-TVi, Club RTL a „Plug TV“, konkrétně v tom smyslu, zda příslušným státem je Belgie nebo Lucembursko. Na setkání kontaktního výboru dne 15. listopadu 2006 belgická delegace předložila svůj návrh k tomuto problému. Poté následovala diskuse s dalšími zainteresovanými delegacemi. Delegace se dohodly na lepší spolupráci při hledání konkrétních řešení obdobných problémů[11].

2.2. Události zásadního společenského významu (článek 3a)

Čl. 3a odst. 1 směrnice stanoví, že členské státy mohou přijímat opatření, aby zajistily, že události, jimž se přikládá zásadní společenský význam, nebyly vysílány způsobem, který by zbavoval významnou část veřejnosti možnosti sledovat uvedené události ve volně dostupném televizním vysílání. Na základě čl. 3a odst. 2 směrnice je Komise povinna ověřit, zda jsou uvedená opatření slučitelná s právem Společenství (jakmile jsou jí oznámena), a zveřejní je, jakmile je členské státy přijmou.

Dne 15. prosince 2005 rozhodl Soud prvního stupně ve věci Infront v. Komise,[12] že dopis Generálního ředitele pro vzdělávání a kulturu informující orgány Spojeného království o tom, že Komise nemá námitky proti opatřením týkajícím se televizního přenosu událostí zásadního společenského významu v této zemi, je rozhodnutím ve smyslu článku 249 Smlouvy o ES. Na tomto základě Soud uvedené rozhodnutí zrušil z procesněprávních důvodů, jelikož nebylo přijato v souladu s pravidly Komise o rozhodování v kolegiu, zmocnění a provádění rozhodnutí.

Na základě tohoto rozsudku Komise přijala nové rozhodnutí o opatřeních Spojeného království v souladu se svými pravidly o rozhodování v kolegiu, zmocnění a provádění rozhodnutí. Komise také přizpůsobila všechna svá ověření týkající se opatření členských států, oznámená před vynesením rozsudku ve věci Infront, a přijala rozhodnutí Komise, která byla společně s vnitrostátními opatřeními zveřejněna v Úředním věstníku v souladu s čl. 3a odst. 2 směrnice[13].

Komise bude postupovat podle závěrů Soudního dvora také v souvislosti s opatřeními členských států, která byla Komisi oznámena po vynesení rozsudku ve věci Infront. Tak tomu již bylo u návrhů opatření, které Komisi předložilo dne 2. října 2006 Finsko. Kontaktní výboru posoudil tato opatření kladně a nyní jsou ověřována Komisí. Jak je uvedeno výše, formální rozhodnutí o slučitelnosti

---

10 C(2005) 2335 v konečném znění.

11 Viz odstavec 2.6 níže.

12 Věc T-33/01, Sbírka rozhodnutí ESD 2005, s. II-05897.

13 Rozhodnutí ze dne 25. června 2007, doposud nebylo zveřejněno.

těchto opatření s právem Společenství bylo přijato a zveřejněno společně s opatřeními přijatými na vnitrostátní úrovni[14].

2.3. Podpora distribuce a výroby televizních pořadů (články 4 a 5)

Dne 22. srpna 2006 Komise přijala sedmé sdělení o uplatňování článků 4 a 5 směrnice. Zpráva se týká EU-25 v referenčním období 2003–2004[15].

V roce 2003 činil průměrný podíl vysílacího času určený evropským dílům v EU-25 65,18 %, v roce 2004 pak 63,32 %, což představuje pokles o 3,63 % za čtyři roky (2001-2004). Za období šesti let (1999-2004) však podíl zařazených evropských děl celkově vzrostl o 2,64 %. Při hodnocení pokroku ve vztahu k článku 4 směrnice je nutné vzít v úvahu dva faktory. Jednak údaje za rok 2004 zahrnují deset členských států, které k EU přistoupily v roce 2004, jednak se změnil způsob výpočtu a do průměrných podílů evropských děl jsou nyní zahrnovány i sekundární kanály s počtem diváků nižším než 3 %. Tyto výsledky ukazují, že bez ohledu na mírně sestupný krátkodobý trend se zařazování evropských děl v EU ustálilo na úrovni značně převyšující 60 % celkového vymezeného vysílacího času. Zvláště pro deset členských států, které se tohoto sledování zúčastnily poprvé, je to povzbudivý vývoj. Za zmínku stojí také fakt, že míra splnění požadavku většinového podílu evropských děl pro EU jako celek vzrostla během tohoto referenčního období o více než 4 procentní body. Celkové uplatňování článku 4 směrnice je proto na evropské úrovni uspokojivé.

Podíl vyhrazený v EU-25 evropským dílům nezávislých producentů činil v roce 2003 31,39 % a v roce 2004 31,50 %. Pozornost zasluhuje fakt, že v podstatě neexistuje žádný rozdíl mezi kanály v EU-15 a kanály v deseti členských státech, které přistoupily k EU v roce 2004, jež dosahovaly průměrného podílu 31,55 %, tedy dokonce vyššího než státy EU-15 (31,47 %). Celkově tedy došlo v porovnání s předchozími referenčními obdobími za období šesti po sobě jdoucích let (1999-2004) k poklesu o 6,25 % procentních bodů. Podíl vysílání nejnovějších evropských děl nezávislých producentů je však i nadále poměrně vysoký (zhruba pětina celkového způsobilého vysílacího času). Podíl evropských děl nezávislých producentů značně přesahuje 10% cílovou hranici stanovenou v článku 5 směrnice.

2.4. Uplatňování pravidel pro reklamu (články 10 až 20)

Během referenčního období Komise vedla řízení pro porušování směrnice především v souvislosti s pravidly pro reklamu. Tyto případy byly zjištěny na základě stížností občanů nebo kontroly prováděné nezávislým konzultantem. Tento nezávislý konzultant předkládal vnitrostátní zprávy obsahující příslušná fakta a důkazy vztahující se k tomu, jak subjekty televizního vysílání z některých členských států v určitém období uplatňovaly kvantitativní pravidla pro televizní reklamu. V roce 2006 byla posouzena situace v pěti členských

---

[14] Finská vláda nakonec přijala svá opatření dne 22. února 2007. Komisi byla oznámena dne 26. března 2007.

[15] Evropská komise nyní připravuje osmé sdělení o uplatňování článků 4 a 5 směrnice v období 2005–2006.

státech a příslušné zprávy byly řádně doručeny Komisi, která zajistí následná opatření.

Kromě odůvodněného stanoviska, které Komise zaslala Belgickému království v roce 2004 na základě zprávy o kontrole poskytnuté nezávislým konzultantem, vedla také podrobnou diskusi s belgickými orgány. Vzhledem ke zlepšením, kterých regulační orgány mezitím dosáhly při kontrole činnosti subjektů televizního vysílání, za které nesou odpovědnost, se Komise rozhodla dne 4. dubna 2006 ukončit řízení[16]. Itálii byla zaslána výzva dopisem v souvislosti se zahájením vysílání krátkých reklamních spotů během přenosů fotbalových zápasů, obvykle nazývaných mini-spoty, které byly považovány za porušení pravidel stanovených ve směrnici. Řízení v této věci, zahájené na základě nedodržování pravidel směrnice, bylo nakonec Komisí dne 12. prosince 2006 ukončeno poté, co byly v italských právních předpisech o televizní reklamě provedeny změny[17].

2.5. Ochrana dětí a mladistvých a veřejný pořádek (články 2a, 22 a 22a)

V roce 2004 Komise uvědomila sdružení *Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales* (ANPBA) o tom, že zamítne žádost tohoto sdružení o zákaz vysílání býčích zápasů španělskými subjekty televizního vysílání s ohledem na to, že neobdržela žádnou stížnost od členských států, v nichž jsou uvedené programy přijímány, a naznačila záměr udělit výjimku ze zásady svobody příjmu obsažené v čl. 2a odst. 2 směrnice. Po obdržení tohoto dopisu podalo sdružení ANPBA stížnost u veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv po přezkoumání případu neshledal žádné známky nesprávného úředního postupu Komise při projednávání stížnosti, a proto řízení rozhodnutím ze dne 12. ledna 2006[18] ukončil. Komise mezitím řízení ukončila[19].

Dne 20. prosince 2006 Evropský parlament a Rada přijaly doporučení o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti a o právu na odpověď. Toto doporučení vychází z dřívějšího doporučení Rady z roku 1998, které je i nadále v platnosti. Rozšiřuje působnost o oblast mediální gramotnosti, spolupráce a sdílení zkušeností a osvědčených postupů mezi samoregulačními a společnými regulačními orgány, o opatření proti diskriminaci ve všech médiích a právo na odpověď týkající se médií on-line. Komise bude předkládat pravidelné zprávy o provádění a účinnosti tohoto doporučení, a bude-li to nezbytné, podrobí je přezkumu.

---

16 Většina případů porušování směrnice uvedených ve zprávě o kontrole se týkala subjektů televizního vysílání usazených ve Vlámsku. Od té doby byl zaznamenán značný pokrok v oblasti kontroly subjektů televizního vysílání a způsobu, jakým tyto subjekty provádějí pravidla stanovená vlámskou mediální vyhláškou. Dále byl dne 10. února 2006 vlámskou vládou zřízen vlámský regulátor médií (Vlaamse Regulator voor de Media) s většími pravomocemi než bývalý Commissariaat van de Media.

17 Viz zejména změny k článku 4 *delibera č. 538/01/CSP* ve znění *delibera 250/04/CSP*.

18 Stížnost 3133/2004 JMA proti Evropské komisi, rozhodnutí zveřejněné na: http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm.

19 Toto rozhodnutí bylo přijato dne 12. října 2005.

2.6. Koordinace vnitrostátních orgánů a Komise

Schůze kontaktního výboru se konala dne 6. dubna 2005 [22. schůze], 14. října 2005 [23. schůze] a 15. listopadu 2006 [24. schůze]. Na své 21. schůzi dne 21. října 2004 kontaktní výbor rozhodl v zájmu zvýšení transparentnosti o veřejném zpřístupnění zápisů ze svých jednání. Zápisy jsou nyní zveřejňovány na internetových stránkách Komise.[20]

Výbor sledoval přípravy revize směrnice „Televize bez hranic“, v řadě případů se zabýval otázkami příslušné pravomoci a obecně se věnoval otázkám uplatňování směrnice. V souvislosti s 24. schůzí lucemburská a belgická delegace prohlásily, že jsou připraveny nalézt řešení, které by zaručovalo, že společnost CLT bude dodržovat závazky týkající se audiovizuální tvorby na základě předpisů francouzského společenství v Belgii. Během téhož setkání vydal výbor příznivé stanovisko k finským opatřením podle článku 3a směrnice „Televize bez hranic“ (události zásadního významu).

V souvislosti se schůzí v březnu 2005 k otázce podněcování k nenávisti ve vysílání ze zemí mimo Evropskou unii, jako je *Al Manar* nebo *Sahar 1*, svolala komisařka Redingová v březnu 2006 výroční schůzi skupiny národních regulačních orgánů na vysoké úrovni. Účastníci projednali některé otázky, zejména následná opatření k některým závazkům přijatým v březnu 2005 k zaručení základních svobod zakotvených v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

3. NÁVRH SMĚRNICE O AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽBÁCH (AVMS)

Legislativní návrh modernizované směrnice o audiovizuálních službách byl přijat v prosinci 2005[21]. Přijat byl po dvou veřejných konzultacích v letech 2003 a 2005 a po konferenci zainteresovaných stran v září 2006 v Liverpoolu.[22]

Legislativní návrh je nyní projednáván Radou a Parlamentem v rámci postupu spolurozhodování. Po první diskusi o návrhu Komise v květnu 2006 se Rada za finského předsednictví shodla dne 13. listopadu 2006 na obecném přístupu.

V prvním čtení dne 13. prosince 2006 Parlament z velké části potvrdil návrh Komise, když dosáhl jasné shody o oblasti působnosti, společné regulaci a samoregulaci, evropských dílech a dvouúrovňovém přístupu. Přijaté pozměňovací návrhy jsou z velké části v souladu s obecným přístupem Rady[23]. Komise přijala pozměněný návrh dne 29. března 2007. Politická dohoda

---

20 http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm.

21 http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

22 http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm.

23 http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN.

o společném postoji byla přijata dne 24. května 2007 za německého předsednictví[24].

4. MEZINÁRODNÍ ASPEKTY

4.1. Rozšíření – vyhlídky

Během sledovaného období se Evropská unie rozrostla z 25 na 27 členů (po přistoupení Rumunska a Bulharska dne 1. ledna 2007). Vztahy mezi Unií a (v té době) kandidátskými zeměmi se rozvíjely podle předvstupní strategie. Komise tento proces sledovala a zvláštní pozornost věnovala rozvoji správních a soudních kapacit nezbytných k provedení směrnice.

Nyní jsou kandidátskými zeměmi Chorvatsko, Turecko a Bývalá jugoslávská republika Makedonie. EU oficiálně zahájila jednání o přistoupení s Chorvatskem a Tureckem dne 3. října 2005. Jednání s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií nebyla ještě zahájena.

Pokud jde o země západního Balkánu, Evropská rada při mnoha příležitostech zdůraznila jejich vyhlídky na členství v EU. Komise ve spolupráci s Radou Evropy pracuje na sbližování audiovizuálních politik těchto zemí s evropskými normami pro média.

4.2. Mezinárodní rámec pro kulturní rozmanitost

Během období, jímž se zpráva zabývá, byla učiněna významná opatření na podporu společných cílů evropské audiovizuální politiky s tím, že se zachovává kulturní rozmanitost na mezinárodní úrovni.

Dne 18. prosince 2006 Společenství ratifikovalo Úmluvu o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů, přijatou na generální konferenci UNESCO dne 20. října 2005, čímž rozhodujícím dílem přispělo k rychlému vstupu úmluvy v platnost (3 měsíce po uložení 30. ratifikační listiny, tj. dne 18. března 2007) a k zahájení jejího provádění.

Kromě toho, že od roku 1995 k EU přistoupilo 13 členských států, EU dále uzavřela sérii jednání se 17 členskými státy Světové obchodní organizace (WTO) o změnách obchodních závazků v oblasti služeb na základě Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS) v zájmu sjednocení uvedených závazků se závazky ES-12 a v zájmu zapracování těchto závazků do jednotného časového plánu obchodních závazků pro celé Společenství (konsolidovaný plán závazků ES25 v rámci GATS). Výsledek těchto jednání je přínosem pro kulturní rozmanitost, protože na audiovizuální sektor se nyní vztahují podle GATS stejné záruky v celé rozšířené Evropě (tj. absence přístupu na trh a závazky týkající se národního zacházení), 25 členským státům bylo výslovně objasněno, že

[24] Více informací viz: http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm

poskytování obsahu je vyloučeno ze závazků v oblasti telekomunikačních služeb, a jsou zajištěny záruky, pokud jde o vyloučení audiovizuálních služeb zprostředkovaných počítačem a souvisejících služeb ze závazků v oblasti počítačových služeb.

4.3. Spolupráce s Radou Evropy

Komise se účastní schůzí Řídícího výboru pro média a nové komunikační služby (CDMC) ve funkci pozorovatele. CDMC řídí práci všech expertních skupin a podřízených orgánů zabývajících se otázkami médií a komunikace. Nejrelevantnějším z uvedených orgánů je Stálý výbor pro přeshraniční televizi, který sleduje provádění Úmluvy Rady Evropy o přeshraniční televizi. Tento výbor nedávno zahájil za přítomnosti pozorovatele Komise přípravné práce na revizi této úmluvy. Bylo rozhodnuto zachovat návaznost mezi oběma nástroji, kterou obě instituce dlouhá léta podporují.

Evropská komise také zahájila ve spolupráci s Radou Evropy program zaměřený na zlepšení informovanosti o evropských audiovizuálních regulačních normách v oblasti západního Balkánu a na podporu reformy politiky. V oblasti západního Balkánu a v Bruselu se konala řada seminářů za účelem výměny informací o evropských regulačních normách a zjištění stávající situace v oblasti mediální politiky v jednotlivých západobalkánských zemích. Hlavním výsledkem této iniciativy byla posílená regionální spolupráce a lepší povědomí o evropských normách v oblasti mediálních svobod a audiovizuálního *acquis* EU[25].

5. ZÁVĚR

Směrnice nadále účinně působí jako prostředek k zaručení svobody poskytování služeb televizního vysílání v Evropské unii. Komise jakožto „strážce Smlouvy“ pokračuje v ověřování účinného provádění směrnice a v případě potřeby přijímá opatření k jeho zajištění. Sedmé sdělení o uplatňování článků 4 a 5 směrnice ukazuje, že vysílací kanály obecně uspokojivě plní požadavky na uvádění evropských děl. Technologický rozvoj a rozvoj trhu, který otevřel cestu novým audiovizuálním službám, například službám na vyžádání, zároveň potvrzuje, že je třeba modernizovat právní rámec EU. K tomu dojde, jakmile bude přijata pozměňující směrnice o audiovizuálních mediálních službách.

---

[25] http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm